

NEVOIA DE EDUCAȚIE ȘI CERCETARE ÎN DOMENIUL PREGĂTIRII ASISTENȚILOR MEDICALI

Dezvoltarea educației în domeniul asistenților medicali reprezintă, cel puțin pentru România, o provocare permanentă pentru generații de profesori și elevi/studenți din ultimii ani.

E ușor de remarcat faptul că evoluția de la pregătirea în cadrul liceelor sanitare (înainte de 1989), până la pregătirea în cadrul universităților unde există inclusiv posibilitatea de a urma un masterat este – nu numai una firească – dar și una care poate ridica probleme majore referitor la persoanele capabile să îi instruiască pe viitorii asistenți medicali.

Dacă din punct de vedere al calității pregătirii teoretice evoluția pentru disciplinele de specialitate este – fără îndoială una favorabilă, în cazul pregătirii de strictă specialitate în domeniul îngrijirii pacienților, cooptarea asistenților medicali în echipa de educatori a suferit în permanență de problema nivelului de pregătire a asistenților medicali educatori, astfel încât aceștia să poată să fie cooptați în structurile educaționale.

Inițial, singurii asistenți medicali care au putut să preia orele de specialitate erau cei care au absolvit și studii superioare de medicină sau din alt domeniu, dar numărul acestora era destul de mic la nivel național. Ulterior numărul asistenților medicali cu studii de licență a

crescut dar, în momentul în care lucrurile păreau să se așeze pe un făgaș normal, a apărut legea 1 din 2011, care a introdus obligativitatea doctoratului în învățământul superior, fără însă ca întotdeauna acesta să fie corelat cu dezvoltarea efectivă a învățământului românesc.

În aceste condiții cel puțin două domenii au fost puternic afectate: domeniul medical în cazul pregătirii asistenților medicali, asistenților de laborator, nutriție, balneofizioterapie, dar și cel al pregătirii în domeniul pedagogic în cazul educatorilor și învățătorilor.

Soluția: adaptarea legilor la situația concretă și la posibilitățile concrete de dezvoltare a învățământului, corelat însă cu încurajarea pregătirii acestor categorii profesionale inclusiv la nivel de doctorat, apariția unor domenii de doctorat specifice pentru ele și, nu în ultimul rând dezvoltarea unui sistem coerent de educație nu doar din punct de vedere profesional, dar și din punct de vedere al cercetării în domeniu.

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Brașov*